

Ἐρωτήσεις
πρὸς τοὺς διαφόρους Παιδαγωγολόγους
ἐν τῷ Forum "Ψαλτολόγιοι".

βουλίστην "κυρίους" Κων/νου, Ζίχαρη, Θεωρον, κ.α.κ.,

ἀλλὰ καὶ ὅσους τοὺς συγχρόνους "ἐνδοξολίτες"

ἐφόντων "μέριμναν" ἀπὸ "ἐξηκισμίωνων βολύων"
ἐν τῇς "συνηθείαις καὶ διαβόλοις αὐτῶν"

Ὁ ἄσχετος πρὸς τὴν ἀπαίδευσιν Καραὶς "ἐπαίδευσε"

ὡς δύο ἀπαύγονται τῇς ψέλλης ἡμῶν

καὶ τὴν σημειογραφίαν
καὶ τὰ διασκήματα

καὶ ἄλλοι ὑπῆρξαν σοφοὶ ἐρευνηταὶ τῇς παιδαγωγίας μας
ὡς οὐδὲν οὐδὲν καὶ ὁ ψέλλος, ἀλλὰ δὲν διαφάσαν τὴν ἀπαίδευσιν.
Ὁ ψέλλος ἀφῆκε ἀντόφους μαθητὰς καὶ ψέλλως ὡς τὸν παντοκράτορα
καὶ τὸν Σουρταντῆν. Ὁ δὲ βουδολῆς ἐκτενε ἀρχέαν
μετὰ τὸν τὸν "μύριον" τοῦ διδασκάλου τῶν, Ἰακώβου.

Α' Περὶ Συμμεταγραφείας

Ἄς εἰδῶμεν δύο βιβλία περὶ συμμεταγραφείας.

→ Περὶ τῆς δυσνοήσιας διευκρινήσεως τῶν ὑποστάσεων
ἐν τῇ ἐποχῇ 1790.

Ἐπὶ Ναυαγιώντος κ' ἐκστρατίαι αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ,
ἐκυνόδυσαν αὐτὸν διάφοροι βιβλίοι κ' ἐκδοκίμονες τῆς ἐκδοκῆς
ἐκείνης ἐφ' ὧν κ' ὁ Villoteau, μαθητὴς ἰσοκρίτης, ἐκδοκίμον
κ' μουσικοφύλος. Ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν τοῦ ριτὰ τοῦ φάλλου
Γαβριήλ ὁ ὁμοῖος ἐκδοκῆς κατὰ τὴν ὡραϊκὴν γραφὴν, ὁ
Villoteau ἀποροῦσε καὶ δὲν ἐπαρτάρωνε διὰ τὴν ὁμοίαν οὕτως
ἢ τοῦ ἀνίκανος ἵνα τοῦ ἐξηγήσει, ὡς οὐκ ἔστιν προσδιορίσει,
τὴν ἐνέργειαν τῶν διαφόρων ὑποστάσεων

(*) Ἑρώτησις Α = ἔάν ὁ Γαβριήλ ἢ τοῦ ἀνίκανος
να προσδιορίσει τὴν ἐνέργειαν τοῦ κατ' ἐκδοκῆς συμβόλου
ἀλλὰ καὶ συνδιαστροφῶν, ὡς γίνεται ἐπὶ τῶν ἡμερῶν
μας καὶ ἔχομεν "ἐρμηνείας" συγκεκριμένων ἐροχρησιμῶν
ΑΝΕΥ κλίσεως τῆς;

Ὁ Ναυαγιώνης εἶπε πρὸς τὸν μαθητὴν τοῦ
Βουδούρη ὅτι τὰς κατωτέρως δὲν ἔχει ἀκούσει τὸ μαῖνμα
γραφμένο εἰς τὴν παλαιὰν γραφὴν, δὲν γίνεται καὶ ἔχει
ἰδέαν ὡς τὸ πῶς γὰρ τὸ φάλλει

Ἑρώτησις Β = ἔάν ὁ Γαβριήλ εἰδήσει ὅτι τὸ
μαῖνμα ὡς οὗτως καὶ τὸ ἔχει ἀκούσει καὶ, ἰδιαίτερος τὸ ἐν
παλαιογραφίᾳ σημειωμένον, πῶς γίνεται καὶ ἔχομεν
ἐρμηνείας παπύρων ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας;

Ἐὰν ἐνωθίσωμεν ὅτε γινῇ ἀναδρομὴν ἐργασία,
 μὴ τὰ φίλα μίσα τῆς ἐδοχῆς τοῦ 1800, χωρὶς τὴν χρεὼν
 τοῦ συγγρόου ἐξωδισμού, μαθηματικῶν ἢ ἡθικολογικῶν δωδύσμων,
 ἢ ἐξωδότες ἔχομεν τὰ ἀνατίσωμεν τοὺς λόγους ἀγαθοντες
 καὶ ὁδοὶ δὲν παλαίφρονται;

Εὖν δα' ἡμιν δὴνα περὶ ποιικίῃς καὶ
ἐνδιαφρῶν πιδανολῶν μὲν ἵνα ἰσῶσαν να αὐδοειῶμεν
ὅτε ἡ καὶ γραφή ἔχει διερ ηλείωνας ωιδανολῶν ἐντελέως.
ΠΑ/ Ροδρική ἔκδοσις

"Εστὼ ἕνας ὕμνος ἐν τοῦ Πνεύματος Χ! "Εστὼ καὶ ἡ ἐξουσία

φωτογραφική : προχτυπητή γραμμή

 π_1

Κύριε.

όνομα/ω δε αυτον Πρωτοφρονις
 " Π₁.

κατά τον χρόνο, η ίδια γραφή δίνει ούτως ήρως
γραπτός διά ποικίλων τρόπων ΡΥΘΜΙΚΗΣ ←

Touléblan.

$\text{D}^{\sharp} \quad \text{C} \quad \text{B} \quad \text{A} \quad \leftarrow \text{Μουσικὸς τύπος Παιλ.}$
 $\text{ΙC} \text{ } \text{B} \text{ } \text{A} \quad \leftarrow \text{Τονικὸς τύπος T}_1$
 $\text{1} \quad \text{0} \quad \text{0}$

Διὰ έναν ωφαογραφικόν τύπον π_1 , αδίκον τα εἰς
κάποιο τονικόν τύπον τ_1 , φτίζει να ἔχουμε διαφόρους
ρυθμούς αὐτοῦ κ' Μετωδίου = ἔκτενές vs. συμπεταμένους

 $M_1 P_1$

πχ -

$$\sqrt[18]{\frac{r}{K_0}} \rightarrow \sqrt[18]{\frac{r}{p_1}} \rightarrow \dots \rightarrow \sqrt[4]{\frac{r}{p_1}} \rightarrow \dots$$
 $\mu_1 \rho_2$
$$\sqrt{\frac{14}{\sigma}} \left(\frac{1}{\mu} - \frac{1}{\mu_0} \right) \sqrt{\frac{14}{\sigma}} \left(\frac{1}{\mu} - \frac{1}{\mu_0} \right) \sqrt{\frac{1}{\sigma}} \left(\frac{1}{\mu} - \frac{1}{\mu_0} \right) \sqrt{\frac{1}{\sigma}} \left(\frac{1}{\mu} - \frac{1}{\mu_0} \right)$$
[illegible]

Τὸ ὡς ἔνωδι, παραδείγμα δείχνει τὸ ὡς ὁ ἱερωνυμὸς/σουδίνος
δύναται καὶ χρησιμοποιῆσαι τὴν ΡΥΘΜΙΚΗΝ ἔμφασιν, τοῦ ἐξέλεν
τὴν ἑνρρυθμικὴν ἢ καὶ αὐτορρυθμιζομένην διαφορὴν
ὁρίσας ἢ καὶ ὡφθῶν προύσεων = μορὰς χρόνου. εἰδ
τὴν καὶ δε πολλαβὴν.

* Ἑρώτησις 3 - παραδεχόμεστε ὅτι μὴ καὶ ἰδίᾳ
ωφελαιογραφικὴ γραμμὴ δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ διὰ
διαφορετικῶν ἐννοιῶν;

καὶ ἴδω, παραδείματος, συγγενεὶ πατρὶα
 τὰ Ἀλφειῶνα ὡς Μηνέβορμαδος
 - Κτεφάνου = Κυψέλα
 - Κηλυτφάνιδου
 - Πέτρου Ἐρμούου
 καὶ ἄλλων ἑρμενευτῶν τοῦ ἰδίου παυλίου.
 τοιτέστιν τοῦ Πέτρου φελοποι.

15/ Διαφορές γραφών επί των Νέων Μελόνων

ἢ ἐπαγορὴ τῷ ἀμφιδόσῳ εἰς τὴν ἑπομένην τοῦ ἔφεσιον
προσέξει συγκρίσεις διαφόρων γραπτῶν ἐμπνευσμένων καὶ
ἰδίων ψαυδρουργικῶν γραμμῶν:

Δούλοι Κυρίου Θεόδωρου Θετοπου.

$\alpha\chi\omicron\varsigma \frac{1}{\sqrt{\omega}} Z^{\frac{t}{2}}$ ← και πολύ έντονη, φαι-
βάζει γδορίν λέγειου Z
αντι βαρύνω Z

[illegible]

1834
 1834

1834

καὶ ἀπορίηται ὅτι

παρελθόντα ὅπου
εἶναι ἀνίκανος ἢ ἐξουδὶ
καρὰ νὰ ἐπαιτὲς.

1830
 1830

Хaupt

Грун.

1

4

* Ερωτήσεις 4^η Παραδειγματικά ὅτι ἡ ἰδιά

παλαιογραφικὴ γραμμὴ δύναται νὰ ἔχει διαφορετικὴν
γραφὴν διὰ τὸν ἀκριβῆς ἰδιὸν ρυθμὸν·

ὁμοίω τὴν καὶ διαφορετικὴν γραμμὴν ἰδίου ρυθμοῦ ἐν
τῇ αὐτῇ γραφῇ ὡς εἶδες

$$\pi_1 \begin{cases} \rightarrow N_{11} = P_1 \Gamma_1 \\ \rightarrow N_{12} = P_1 \Gamma_2 \end{cases}$$

ὅπου $N_{11} =$ Νέα γραμμή τῆς π_1

$P_1 =$ ρυθμὸς $\neq 1$ τῆς π_1

$\Gamma_1 =$ γραμμή $\neq 1$ τοῦ ρυθμοῦ 1

ἐὰν ἀλλάξῃ καὶ ὁ ρυθμὸς (μέρος ἐπενέστερον καὶ συνελκυστικόν)
ἔσται καὶ τὸ εἶδος

$$\pi_1 \begin{cases} \rightarrow N_{11} = P_2 \Gamma_1 \\ \rightarrow N_{12} = P_2 \Gamma_2 \\ \vdots \\ \rightarrow N_{15} = P_3 \Gamma_1 \end{cases} = \begin{cases} N_{11} = (P_{12} \Gamma_{121}) \\ N_{12} = (P_{12} \Gamma_{122}) \\ \vdots \\ N_{15} = (P_{13} \Gamma_{131}) \end{cases}$$

Ἡ ἀλλοίωσις, αἱ καὶ παραδοσιακὴ φάλλα ἀναλύουν

ἀπὸ τὴν τὰ τὸ γραφούν (= προφορικῶς) διαφόρες γραμμὲς

καὶ καὶ κέρη γραμμῆς. καὶ ὅσοι δὲ τὰ γράφουσιν

(καρφαίνοι, Πανίλας)

πλ.

$$\frac{1}{n} \left(\frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n} - \frac{\sum_{i=1}^n y_i}{n} \right) \rightarrow 0$$

$$\frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n} \rightarrow \mu$$

$$\frac{\sum_{i=1}^n y_i}{n} \rightarrow \mu$$

$$\frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n} - \frac{\sum_{i=1}^n y_i}{n} \rightarrow 0$$

αί δι εμμεταρτίς νέων λς $\frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n} - \frac{\sum_{i=1}^n y_i}{n} \rightarrow 0$

✶ Εξώ λς δ σπαδειχόμενι ότι η

ΤΑΙΑ γραμμὰ λς νέας γραφῆς δύναται δύναι ἐρμηνεύει
ποικιλοτρόπως;

Βλέπωμεν ὅτι διὰ μίαν παλαιογραφικὴν γραμμὰν, π_1 ,
ἀνάγκη να ἔχωμεν πλείους γραφῆς

$$\pi_1 = N_{\text{δρ}} \left(\begin{pmatrix} p_1 \\ \vdots \\ p_x \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Gamma_1 \\ \vdots \\ \Gamma_x \end{pmatrix} \begin{pmatrix} A_1 \\ \vdots \\ A_x \end{pmatrix} \right) \quad \pi_x \quad \begin{matrix} p_1 \Gamma_1 A_1 \\ p_2 \Gamma_2 A_1 \\ p_5 \Gamma_2 A_3 \text{ κτ...} \end{matrix}$$

Τέλος, προσέδωκε καὶ ὁ παρρηγών χρόνος τὸν ὑποῖον
οὐδέποτε ἀνέλυσε καπονοθεωρητικῶς.

Ἐρωτήσεις 6 = Σὲ τὴν ^{εἰς} ἐξέλιξιν χρόνου φάλαξε ὁ Τέκνοθε
τὸν Κοινωνικὸν Αἰνεῖται" εἰ ἦσαν;

Παραδεχόμεθα ὅτι ἡ ἴδια μελωδία, μετὰ
ἴδια γραφὰν (Ρυθμὸν/Γραφὴν/ἀνάγνωσιν) δύναται
να ἐκτελεσθεῖ ὅσον διαφορετικῶς μεταμετρήσεως
χρόνου (ἐκτελέσει, ἀνέλεον, ἀπὸ, μουσικῶν,
ἰσομετρίων, κατωφευγμένων κτλ.)

Προσέδωκε αὐτὸς ὁ ἄλλος εἰς ὡραίων εἰς τὸν
ἐκτελεσθέντα πιθανοτάτων, ὁ παρρηγών ὡς ὡς
κατωφευγμένων χρόνου

$$\pi_1 = N_{1x} \begin{pmatrix} p_1 \\ \vdots \\ p_x \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \gamma_1 \\ \vdots \\ \gamma_x \end{pmatrix} \begin{pmatrix} A_1 \\ \vdots \\ A_x \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_x \end{pmatrix}$$

ἐάν προσέδωκεν ἡ τοῦ Αἰνεῖται = λ

Ὡς ὡς ἀποτέλεσμα:

$$\pi_1 = N_{1x} \begin{pmatrix} p_1 \\ \vdots \\ p_x \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \gamma_1 \\ \vdots \\ \gamma_x \end{pmatrix} \begin{pmatrix} A_1 \\ \vdots \\ A_x \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_x \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda_1 \\ \vdots \\ \lambda_x \end{pmatrix}$$

διὰ μιὰ ἰσομετρικὴν γραμμὴν

ἔχοντι πλειότα πιθανότατας ἐκτελέσεως,
χαίρειν εἰς ἀλλαγὰς εἰς τὸς παρρηγώντες

- Ρυθμὸν
- Γραφὴν
- Ἀνάγνωσιν γραφῆς
- Χρόνον
- Αἰνεῖται

⊛ Ισοι μέγιστα ερωτήματα
 Έρωτοι (7)

7α) Για κάθε μία γραμμή εις τὴν Νέα
 Μέθοδο, ὑπάρχει μία καὶ μόνον γραμμή Παλαιογραφική;

Έρωτοι (8)

Έάν ὑπάρχουν πάνω ἀπὸ μία παλαιογραφική
 γραμμή διὰ κάποια τῆς Νέας,

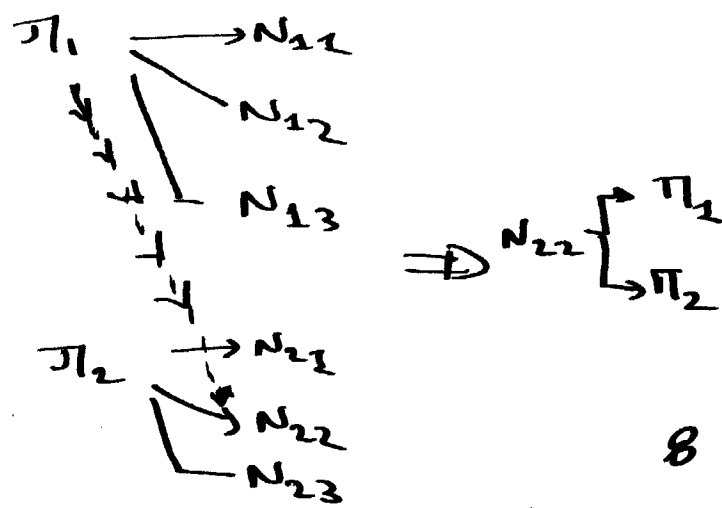
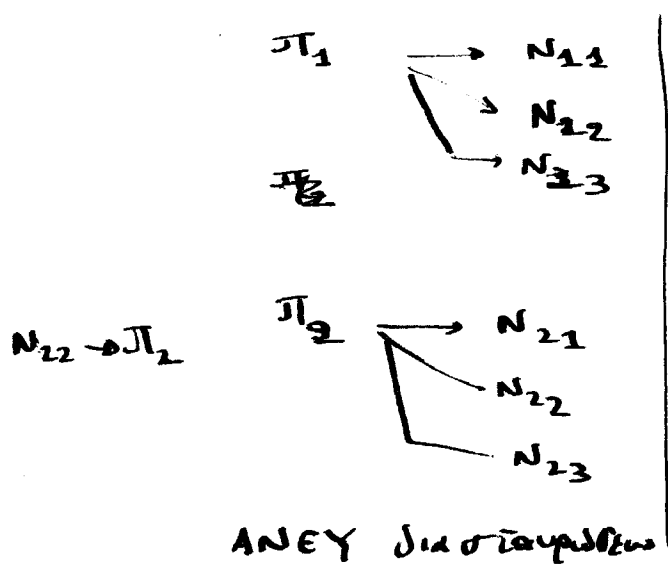
→ ἀνήκει αὐτῇ Παλαιᾷ μόνον εἰς μία
 Νέα

- ἢ γίνεται διασφάλισις

δηλαδή ≠ κάποια Νέα

Γραμμή δύναται νὰ ἐκφράσῃ πολλές,
 διαφορετικές παλαιογραφικὲς
 γραμμές;

Παθηματικῶς γέ

Παράδειγμα διασφαρίσεως

Ἐπεὶ οὖν οὐκ οὐδὲν οἶσιν ἡμίλητα περὶ ἀπομονωμένων
σημαδωμάτων, ἀλλὰ περὶ γραμμῶν, ρυθμίζετε ΤΥΠΩΝ,
Μουσικῶν Τύπων

ΕΡ 9 Ἐφ' ὅσον ὁδολόγος ΓΑΒΡΙΗΛ τῆς ἐκκλησίας
τοῦ 1800 ἦτο Αἰνίκανος καὶ ἐξηγήσει διάφορα
ΑΠΟΜΟΝΟΜΕΝΑ καὶ σημαδωμάτων ΠΩΣ καὶ
να λαφύρῃται ἐκεῖς ἐνὸς τοῦ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΥ,
το πλῆθος ἡμετέρας, τῶν ΣΥΝΔΙΑΣΜΟΝ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΩΝ;

Μιὰ καὶ μόνον διασάφωσις Παλαιο-Νέο γραμμῆς
γραμμῆς καὶ ὑπάρχει καὶ τὸ δέμα τῆς ἑρμηνείας σας
ΑΠΟΜΟΝΟΜΕΝΩΝ σημαδωμάτων βυθίζετε.

Περὶ τῶν σημαδωμάτων: ὁ ΤΥΠΟΣ διασώζει
τὴν οὐσίαν, καὶ ὅχι τὰ ἀπομονωμένα σημαδωμάτων!

Ο ΤΥΠΟΣ ὅλοι μας ἐμάδα

Γραμμῆς καὶ ὅχι ΔΥΤΙΚΟΠΡΕΠΕΣΤΑΤΟΝ

Solfeggio καὶ Dictée. ἀπομονωμένων σημειῶν

Περὶ τῶν διασυντάσεων.

<u>φυσική</u>	<u>πλάνο</u>	1881 κατά 72 μορμ.	18	χρυσάδος
La	—	Κε	—	—
Sol	—	Δι	—	—
Fa	—	(2)	—	—
Ti	—	βου	—	—
Re	—	7d	—	—
Do	—	ηh	—	—

⊛ Ερώτησις 10 = παραδεχόμεθα ὅτι ἡ
72 μορμ. κλίμαξ τῆς Ἐπιτροπῆς 1881 ἔφερε
Πλ/Δι/Κε εἰς τὴν δέξιν τοῦ Πλάνου
(διὰ τὸ ἴδιον Νη);

⊛ Ερώτησις 11 = Παραδεχόμεθα ὅτι
τὸ χρυσάδιον ~~κ~~ συνεπεριέχει κλίμαξ
δίδει ΠΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ Νη-Νη-Πα κ' Δι-Κε
ἐκ τῶν τῆς Ἐπιτροπῆς (καθοδικῶς 12
κ' 72 μορμ. κλίμαξ);

Ερ 12

Ανοίγει το δέχμαρ σφγρίσεως

12/72 vs 13/72 μόρια, και το.

Πως ο Σωτήρας/η Διον. Φυρφυρίς/ Τίνωτος,

και φάλλανεν ὅσοι μέγιστον Να-Πα

η' Δι κε ρολέχην σχεδον 13/72 περί;

⊗

Ερ. 13

Περί 65 βαρέως διακονησά
ἔχον → ἀνοίγει τὴν

Παραπλάγιον βαρέως vs.

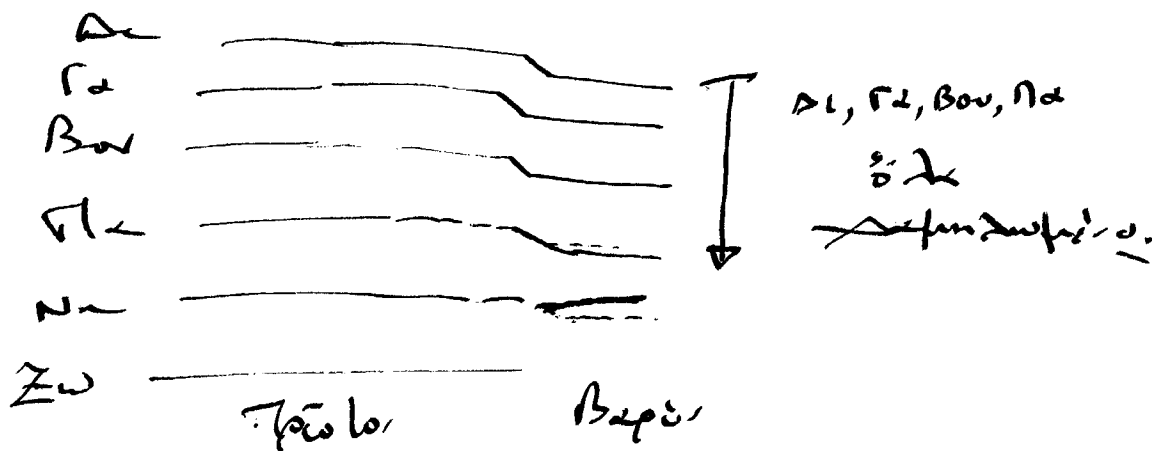
Περί τοῦ Ν. Διον. Φυρφυρίς;

Τα διακονησά, εἶναι ἴδια ἐν ὅκῃ,

ο Πα εἶναι εἰς ἰδίαν δέξιν και εἰς

εἰς δύο παραπλάγια ἐν τῷ Ζω,

ἢ μὴν, γίνεται πο ἐξ ἧς =

Ερώσεις 14

Δίνας να εξαγοράσουν το λα το δικαίωμα
με τις αναθεωρήσεις ως Κρατ;

ή μίπως έχει δικαίο η προφορική
απόδοση ⇒ Βάλλουμε φθώρα δεύτερου τύπου
"ομοιάσει" χωρίς να είναι ξερά κορδόν β' ύψους

Ερώσεις 15

Εάν ο Νίκιτς ο λήσυχος έφτασε
πρόσθον Νη-Να Δικέ, (Εάν

("διορθώθηκαν" οι "λίδος" να τραβάνται
12/9/7 / 68 ⇒ 12/8/7 / 66)

εάν ο Νη-Να 12,7 / 72 → γίνει 13 / 72 !!!)

Εάν εξαρθρώσουν έως τον τέλει τόν
Αγορίτην πριν πατήσετε οι Εμφανισμοί
εις τον Νη-Να μας,

Πρέπει έτσι οι άσχετοι να διορθώσουν
τον Νη-Να ώστε να φάει διατήρηση
ως Νη-Να;

26

Ἐν συνόλῳ,

Μήπως δὲ ἔωρεωε ἡ Ἐκκλησία νῦν
σὰς ἀφῆσαι ἀκόμη ἐφεύδρους ἵνα κοσμεώσεται
τὸν Ἀπέραντον πλοῦτον διαφύρωι
ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΩΝ τοῦς ὁδοίαις διέσωσε ἡ ὁροφωρικὴ
ἐκουσικὴ παράδοσις ἀνὰ τῶν αἰώνων χάριν εἰς
τὴν δολιχωρεωσιλότην ἀλλὰ καὶ ἀμαρτωῦς σὰς
« φεῦω ἐπισημῆς » περὶ πατρουργίας,
ἢ μήπως δὲ ἔωρεωε νῦν σὰς
καταδιδεῖ ἐνεργῶς δια ὅτι καταστρέφεται.

Γεώργιος Κ. Μιχαήλ
ψάλλης